

Az EINK

Egységes ifjúságnevelési koncepció

Az EINK az a keret, amely meghatározza a cserkészzetünkben azt a nevelési célt, amelyet el akarunk érni a cserkésznevelési folyamat végére. Ennek a koncepciónak a részei:

- a cserkésznevelés meghatározása,
- a korosztályi felosztás,
- az emberi élet részterületei, amelyekben neveljük,
- a cserkésznevelés végső célja,
- a cserkésznevelés az élet részterületei szerinti célja az önnevelési túlsúlyig¹,
- a cserkésznevelés korosztályi és életterületenkénti célja,
- a cserkész módszerek jelenléte és alkalmazása az életterületekben és a korosztályokban,
- a próbarendszer (alap- és különpróbákkal), korosztályokra bontva,
- a nevelési eszközök jelenléte az egyes korosztályokban,
- a cserkészzetbe belépők életútja a cserkészzetben,
- az életútra épülő vezetőképzés és
- a vezetőképzésre épülő rendszeres vezetői tudásfejlesztés.

Ez a munka nem egy éves eseménynaptár, egy négy éves ciklus munkaterve, hanem egy olyan léptékű és megfontolást kívánó munka, ami túllép a stratégiai tervezés rövid távú programján, és csak a közép és hosszú távú szakaszban jelenthet majd gyakorlati lépéseket.

A cserkészzetet nem kell előlről kitalálni. BiPi és magyar elődeink határozott alapokat raktak le. Ezekre az alapokra kell építeni, korszerű módszertannal, a lehető legalkalmasabb módon, úgy, hogy a mai gyerekek és fiatalok be tudják fogadni azokat a nagyszerű kincseket, amiket a cserkészzet tartogat számukra.

A gyermekközpontúság azt a törekvést jelenti, hogy megpróbáljuk megismerni a gyermeket fiziológiai, orvosi, pszichológiai, etnográfiai, antropológiai és egyéb szempontból. (Ennek az irányzatnak nagy hagyománya van Magyarországon, kezdve Nagy László pedológiájától, a gyermektanulmányozáson és Karácsony Sándoron át Mérei Ferencig és köréig.) A gyermektanulmány a maga korában jelentős paradigmaváltásnak minősült. A gyermek tanulmányozására építő pedagógiai irányzat a kontinentális, autoriter – és mindig kollektivistá! – hagyományokkal akart szakítani.

A demokráciák óriási előnye –negatívumaik mellett –, hogy az egyéniséget akarják kibontakoztatni, azt gondolván, hogy nemcsak az individuumnak ez a legjobb, hanem a társadalomnak is. Ez hozza a legnagyobb hasznot, olyat, amilyenre nem is lehet előre számítani, amit nem lehet előre tervezni.

Az emberek nemcsak az ujlenyomatuk alapján különböznek a rendőrség örömére, hanem egyéniségünk alapján is. Az ötvenes évek én-lélektani kutatói ki akarták mutatni, hogy nincs velünk született én-struktúránk, de mégis az ellenkezőjére jöttek rá, vagyis hogy van egyediségünk, énünk, és ezt hajlandók voltak kimondani is.

Tehát különbözünk. Ezt a különbözőséget kellene elfogadtatni a társadalommal. *A gyermekközpontú szemlélet lényege:* hozzásegíteni a felnövő embert ahhoz, hogy azzá legyen, akivé lehet. Ehhez valójában semmi mást nem kell tenni, mint biztosítani azokat a kedvező körülményeket, amelyekben minden individuum ki tudja bontakoztatni magát akkor is, ha *teljesen más* képességei vannak, mint amit a „világ”, az „élet”, vagy éppen az iskola elvár

Mi most az első 5 pontot fejtjük ki. Az elmúlt években eddig jutottunk, és a továbblépéshez nagy szükség van a magyar cserkész társadalom véleményére. Nélkületek nem tudunk továbblépni a megvalósítás gyakorlati pontjaira. Ebben kérünk Téged, légy a társunk, segítők, tanácsadók. Köszönjük az együttműködésedet.

¹ Ennek mibenlétét lásd a cserkésznevelés céljánál.

A nevelés

A nevelés tudatos és/vagy tervszerű tevékenység, amely pozitív irányú, tartós változásokat segít, bármely dimenzióban. (Az élet részterületei alatt értjük azokat a területeket, amelyek összeillesztésével a teljes embert kapjuk meg. A részterületek segítenek minket abban, hogy a célunkat kézzelfogható és mérhető részcélokká bontsuk le.)

A **pedagógia** görög eredetű, kettős értelemben használt összetett fogalom. Egyrészt a nevelés elmélete, neveléstudomány, másrészt a nevelés gyakorlati megvalósulása jelölésére szolgál.

A cserkészlet az egész ember nevelését tűzte ki célul, így az emberi élet minden területén a meglévő képességek legjobb kifejlesztésért teszi a fent megfogalmazottakat.

(A pedagógia mint neveléstudomány vizsgálja azokat a folyamatokat, körülményeket és feltételeket, amelyek közreműködnek a nevelésben. Feltárja összefüggéseiket, törvényszerűségeiket, s ezek alapján meghatározza a nevelés célját, alapelveit és feladatrendszerét, azokat az eljárásokat, szabályokat és módszereket, amelyek biztosítják a nevelési alapelvek megvalósulását, a nevelési cél elérését. Feltárja a nevelés eszköztudományát. Magában foglalja azokat a kérdéseket, amelyek a nevelés lehetőségével és szükségességével, tényezőivel, szervezeti formáival, intézményrendszerével függnek össze.

Másik jelentésében a pedagógia azonos a nevelés konkrét, gyakorlati folyamataival. Ilyen értelemben beszélhetünk pedagógiai elméletről és pedagógiai gyakorlatról, amelyek egymással szoros kölcsönhatásban vannak. A pedagógia figyelembe veszi a mindenkor társadalmi elvárásokat, a gazdasági, szociális, politikai, kulturális tényezőket a nevelés-tudományi kutatások további feladatainak meghatározásánál. A pedagógia fogalmának mai értelmezése fokozatosan alakult ki a nevelési gyakorlat és a pedagógiai gondolkodás történeti fejlődése során.

Maga a szó a görög *paidagogosz* szóból származik, jelentése: gyermekvezető. Így nevezték azt a rabszolgát, aki a gyermekeket iskolába kísérte, illetve akinek feladata volt a gyermek szellemi vezetése, azaz nevelése.)

A korosztályok

Cserkészletünkben a korosztályok szerinti bontás az őrsi rendszer következményeként jött létre. Az egyén nevelésében, fejlesztésében hatalmas erőt képvisel a korosztálya, amely kortárs csoportként vesz részt a nevelésében. Ez a közeg nem nélkülözhető senkinek sem! Az kortárs csoport a szocializáció legfontosabb kerete, ahol megtanul az egyén a közösségekben létezni, dolgozni, közösen alkotni.

A korosztályoknak illeszkedni kell az egyén fejlődéslélektani lépéseire, az egyének életállapotához, az iskolarendszer felépítéséhez és a hagyományainkhoz.

Megvizsgáltunk a pszichológusok fejlődéslélektani elméleteit, ahol láthattuk, hogy az egyes lépcsők közötti határok nehezen húzhatóak meg, gyakran van átfedés, egy-egy korhatáron lévő gyermek lehet utolsó éve az előző lépésnek, vagy első éve a következőnek.

Valamelyest könnyebb abban gondolkodnunk, hogy az oktatási rendszer évfolyamaihoz igazítjuk a korosztályokat. Könnyebb beszélnünk egy 2. osztályosról, hiszen tudjuk, hogy milyen szellemi, testi, érzelmi fejlettségi szinten áll, és milyen tudásbeli, erőnléti, stb. helyzetben van, amire építeni tudunk. A fentiek miatt a fejezet végén megtalálható korosztályi táblázatunkban látható az életkort mutató oszlop (két, egymás melletti oszlop, ahol a színek jelzik az egyes fejlődéslélektani szakaszokat, az átfedésekkel együtt).

Az életkor mellett az oktatási rendszer sajátosságait is figyelembe kell vennünk. A törvényi előírások mellett is lehetnek nagyobb életkori eltérések egy évfolyamon belül. Az oktatási rendszerben a sokféle lehetőség miatt (4-6-8 évfolyamos általános iskola, 8-6-4 évfolyamos gimnázium, 5 éves szakközépiskola, stb.) az iskola adta kortárs közösségek nem jelentenek stabil háttérrel. Az alapközösségekben való megtartás fontos szempont. Ennek érdekében a folyamatosság, a biztos háttér és a közösségi kötődések kiemelten fontosak. Így a korosztályi határok az iskolai váltásokon egy-egy évvel túlnyúlnak. Ennek hozadéka lehet, hogy a közösségi kötődés miatt az iskolaváltáskor nem veszítjük el a cserkészünket (ha a vezetője jó közösséget csinált), és a közösség működő és élő közeg!

Mindezek alapján az alábbi táblázatunk született:

életkor	életkor	évfolyam	iskolaváltások	MCsSz ASz	MCsSz valóság	MCsSz EINK	életkor	életkor
6-	6-	óvoda					6-	6-
6	6	óvoda	óvoda vége				6	6
7	7	1	iskolakezdés		esetleg van		7	7
8	8	2					8	8
9	9	3					9	9
10	10	4	tagozatváltás				10	10
11	11	5				11	11	
12	12	6	iskolaváltás?				12	12
13	13	7					13	13
14	14	8	iskolaváltás				14	14
15	15	9			Vezető vagy egyéb, elveszik		15	15
16	16	10					16	16
17	17	11					17	17
18	18	12	„felnőtt”				18	18
19	19	13			Még jobb vezető		19	19
20	20	14					20	20
21	21	15					21	21
22	22	16					22	22
23	23	17	diploma?				23	23
24	24						24	24
25	25						25	25
25+	25+						25+	25+

Táblázatunk az első két, és az utolsó két oszlopa („életkor”) a fejlődéslelektani szakaszok és az életkor összefüggéseit mutatják. A harmadik oszlop („évfolyam”) az évfolyamokat, a negyedik („iskolaváltások”) pedig az ehhez köthető iskola-, tagozat és egyéb életstílusbeli váltásokat mutatják (a piros vonalak az iskolaváltásokat, a piros szaggatottak a lehetséges váltásokat jelzik). (Ebben az oszlopban a „felnőtt” az iskola befejezését jelenti, amely lehet érettségi, szakmunkás bizonyítvány, stb.) Az ötödik oszlop („MCsSz ASz”) az MCsSz Alapszabálya szerinti korosztályokat tárják elénk, a hatodik („MCsSz valóság”) pedig a jelenleg létező valóságot. Végül a hetedik oszlopban („MCsSz EINK”) látható a

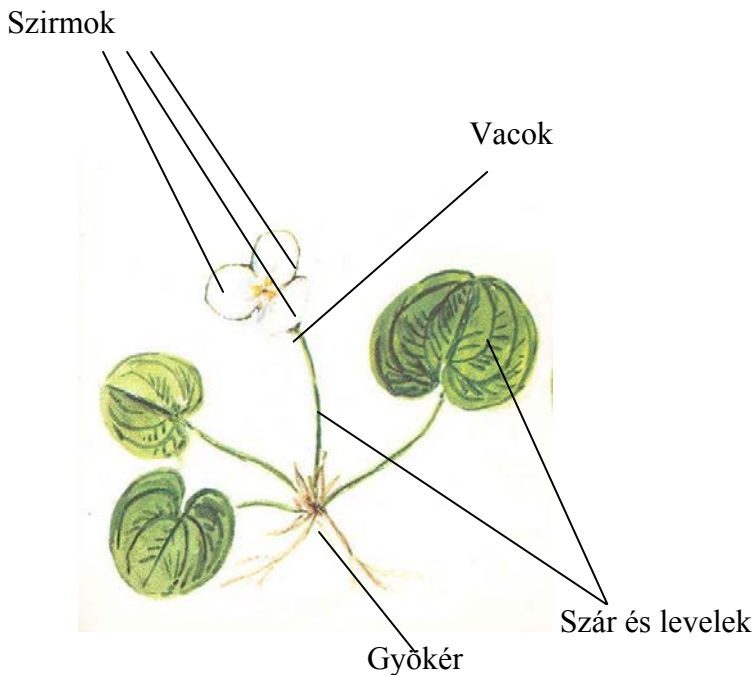
javaslatunk, amely a legjobban illeszkedik a fejlődéslélektani lépésekhez és az iskolai rendszerünkhöz.

A korosztályoknak nincsenek nevei. Most még! Érdekel minden javaslat, különös tekintettel hagyományainkra (pl. a ma nem élő farkaskölykök, cserkészapródok), külföldi tapasztalatainkra (pl. Caravell und Explorer – CaEx – Keks), valamint a „scout” magyarított „cserkész” változatának szellemiségére, azaz legyen magyar neve a korosztályoknak. Így további anyaginkban a színek alapján fogunk hivatkozni a korosztályokra!

Az emberi élet területei, amelyek mentén nevelünk

Amikor egy gyermek, fiatal vagy ifjú neveléséhez fogunk, pontosan tudnunk kell, hogy mit is akarunk nevelni. Emiatt szükséges, hogy az embert, annak minden részével együtt pontosan lássuk. A cserkészlet a teljes embert neveli! Nem csak tudást adunk, nem csak a testet fejlesztjük, nem csak a lelket nemesítjük! De ha túl nagy falatként tesszük magunk elé a teljes embert, könnyedén megakasztja a munkánkat. Túl általános célokat akarunk elérni, amelyek elérése sok esetben mérhetetlen lesz. Így nem tudjuk, elértük-e célunkat, vagy sem.

Ezért kerestünk olyan képet, amely átlátható, összefüggő és egységet adó, de a munkánk érdekében területei világosan elkülöníthetőek. Olyan nehéz ezt megrajzolni, mint amikor a világunk nagy titkait kutatjuk és próbáljuk számunkra érthetően megjeleníteni. Az

embert leíró, megformáló metaforákhoz, hasonlatokhoz, magyarázatokhoz mi is hozzáteszünk egyet, melyet a legalkalmasabbnak találtunk a munkánkhoz. Íme saját hasonlatunk, mely munkánk során alakult ki: Az ember élet területeit tekintve olyan, mint egy virág. Szára, levele, vacska, szirmai és termése van.

A szára a lelki terület, amely a hagyományokban gyökerezik, amelyen a levelek Isten napfényéből táplálják a virágot. A lélek mindennek az alapja, hiszen emberként ez az örök jellemzőnk, és ez köt össze Istennel. Nem elválasztható létünkötől, sőt a

többi dimenziótól sem elválasztható, mégis külön kell beszélünk a lelki nevelésünkről.

Az érzelem a szár végén lévő vacok, ami magában foglalja a szirmokat és azok közepén a termés. A szárhoz kötődik, színe is olyan, mint a száré, de más az alakja és a feladata. Az érzelem a lélekhez, a testhez, a szellemhez és az értelemhez egyaránt kötődik. Az érzelem sokban befolyásolja életünket, megnyilvánul, értelmi, testi jelei is vannak.

A virág három szirma az értelem, a test és a társas területek. Ezek a szirmok önállóan létező szirmok, de egymással fedésben vannak. Mi, emberek is így vagyunk, és a teljes emberhez mind a három szirmra szükség van, amelyek önmagukban „csak” szirmok, de

fedésben alkotják a kelyhet, óvják a virág közepét. Látnunk kell, hogy egyes konkrét dolgok ide vagy oda sorolása egyaránt jogos lehetne, azonban szeretnénk, ha ott jelenne meg, ahová soroljuk. Így az emberi nevelésben az egyes feladatok, elsajátítandó készségek, fejlesztendő területek egyértelműen helyre kerülnek a modellünkben.

Az egyik szírom az értelem (intellektuális, szellemi, értelmi terület). Az ember értelme a világról megszerzett tudást és a világról alkotott képet jelenti. Ez egy bővíthető, átrendezhető tárház. Ezen elemeket nem csak tárolja, de rendezi, újabb tudások és tapasztalatok miatt esetenként átrendezi, és a helyzetekhez alkalmazkodva képes ezeket a tudásokat előhívni és alkalmazni. Ezek a megfelelő alkalmazások és átrendezési képességek összessége, amelyet a tapasztalat csiszolt, jelentik a bölcsességet!

A test a másik szírom. A testünk iránti felelősség önmagunkkal szembeni kötelességünk, amelynek elengedhetetlen része a testünk és annak működésének ismerete. Nem csak önmagában áll, hiszen fizikai aktivitást is jelent testi létünk. Abban való hitünk, hogy Isten értünk emberré, testté lett (vö.: „az Ige testté lett, és közöttünk élt” - Jn 1,14) - megmutatja, hogy személyiségünknek ez a területe milyen fontos szerepet is játszik az életben, valamint elkerülhetetlenül szükséges, hogy teljes lényünkkel járnunk tudjunk az Őhöz vezető utat

A társas dimenzió jelenti a harmadik szíromot. „Nem jó az embernek egyedül lennie” (Ter 2,18), és ennek következtében családban, közösségekben (helyi és nagyobb), nemzetben, egyházban vagy gyülekezetben élünk, és töltjük be a legnagyobb emberi közösséggel a Földet. Ebből a közösségi rendszerből épül a társadalom, és mindaz a környezet, amelyet a lelkekkel rendelkezők alkotják körülöttünk. Sőt, a valaha előttünk járt tagjai a közösségnek és az egyszer majd utánunk jövők is beletartoznak, mert felelősek vagyunk értük is. Így az, hogy a Földet hogyan tartjuk meg nekik, itt jelenik meg! Mivel nem egyedül vagyunk, szükségünk van a beleérző képességre, az együttérzésre, erkölcsre, közösségi életre, kapcsolatokra, kommunikációra.

A cserkésznevelés célja

A cserkésznevelés célja, hogy a hozzánk kerülő, bennünket választó fiatalok a felnőttkor elejére a lehető legközelebb kerüljenek ahhoz az eszményképhez, amit a kezünk közül kikerülő eszményi cserkész képeként fogalmaztunk meg. Az életterületenkénti megfogalmazás könnyebbé teszi a munkánkat, mert pontosabban és részleteiben láthatjuk azt az eszményt, amit igyekszünk elérni. E mellett elkerüljük vele az általános megfogalmazásokat, amelyekben nehezebb meglátni, hogy hol tartunk a nevelésünkben. Alapvetően a felnőttkor elejéig tart az a folyamat, amelynek eredménye az a felnőtt, akiben a nevelés 95%-a önnevelés (és erre igénye is van), és 5%-a a közösség általi nevelés. (A kezdetkor ez az arány 5%-95%-os megoszlást mutat, és a fejlődés útján az arány fokozatosan változik.)

A cserkésznevelés célja, hogy nevelésünk által olyan tartós változásokhoz juttassuk hozzá az egyes embereket, amelyek alkalmassá teszik őket arra, hogy a társadalmi jövőképünket (amelynek ők is tevőleges alakítói) megvalósítsák (lásd STB 4. füzetet²). Ebből fakadóan a magyar cserkészlet küldetése (lásd u.o.) meghatározza azt, hogy milyen a világba kilépő fiatal felnőtt eszményképünk.

² kivonatát a mellékletben találod

A magyar cserkészlet küldetése

A magyar cserkészmozgalom célja, hogy a társadalmat olyan életrevaló, elkötelezett, felelős, egészséges állampolgárok³ alkossák, akiknek fontos, hogy önmaguk folyamatos nevelése által a Isten⁴ felé növekedjenek.

Ennek eléréséért ifjúságnevelést végez önkéntesei által, illetve életmodellt nyújt.

Mindezt saját nem-formális nevelési módszerével végzi, melyek az őrsi rendszer, a cserkészfogadalom és a cserkésztvények, a cselekedve tanulás, folyamatos ösztönző programok főként a természetben, és a magyar nemzeti kultúra ápolása.

A magyarországi cserkészlet ezt Magyarország településein a helyi közösségekkel együttműködve 7 éves kortól mindenkinek nyújtja, aki nyitott elveinkre és közössége életében tevékenyen részt vállal.

Ezek alapján a folyamat végére a következő eszményhez akarunk a lehető legközelebb kerülni:

Lelki jellemzők „Akkor az Úristen megalkotta az embert a föld porából és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlényé.” (Ter 2,7)

A teljes életet élő ember keresi élete célját, feladatát. Isten felé növekedni igyekszik. Életének vezérfonala a szeretet. Önmagát kritikusan szemléli, így képes a változásra. Készül az Istennel való végső találkozásra.

Cselekvő tagja egy vallásos életet élő, hívő közösségnek. Cselekedeteit a hite szerinti jóra törekvés irányítja, egyénileg és közösségre is. Tud dönteni hite és Isten mellett, minden nap, minden helyzetben! Nyitott Istenre és üzenetére, amit elsősorban az élet és a természet csodája által tudunk megtapasztalni. Istennel élő kapcsolatban él, és közösségeiben is ezt éli meg. Az Istentől jövő állandó szeretetre cselekvően, naponta válaszol lelkiállapotának, élethelyzetének megfelelően.

Érzelmi jellemzők „Mint a lerombolt város, amelynek nincsen fala, olyan a férfi önuralom nélkül.” (Péld 25,28)

A teljes életet élő ember érzésvilága és annak kifejezőmódja gazdag. Pozitív és negatív érzelmeit egyaránt felismeri, őszintén ki tudja fejezni, és képes uralni.

Érzelmi fejlettsége korának megfelelő, azaz felismeri érzelmeit, azoknak változni képes voltukat és változásait. Tudja kezelni az érzelmeit és azok változásait, az őt érő érzelmi hatásokat fel tudja dolgozni. Ki tudja fejezni érzelmeit verbálisan és más, az adott helyzetnek megfelelő módon, azaz ismeri az érzelmek kifejezésére szolgáló módokat, és ezek között találja meg a számára leghelyénvalóbbakat. Tudatában van annak, hogy ezek a kifejezési módok egyéneknél különbözőek, tiszteli a másik ember kifejezésit és kifejezőmódját. Tisztában van az érzelmei és cselekedetei közötti összefüggésekkel.

³ Alapítónk általában "citizen"-ekről beszél, ami lehet ez is, az is, de inkább talán mégis polgár (vö. fr. citoyen), hiszen nem csak az államnak, hanem helyi közösségének (pl. a falunak) is hasznos tagja az illető.

A polgár szó alatt értjük az alapító, Bi-Pi által elének adott eszményt: a csónakját maga irányító, önálló, tudatos döntéseket hozó, felelős ember. Az igazi polgár megáll a saját lábán úgy gazdaságilag, mint erkölcsileg, szellemileg. Egy erős társadalmat a polgárok hozzák létre, ahol az állam nem más, mint a polgárok közös ügyeinek intézője. Nem azért a miénk, mert beleszülettünk és választójogunk van, hanem azért, mert mi hozzuk létre. Ennek előfeltétele, hogy minél függetlenebbek legyünk (szellemileg, anyagilag) az államtól, ne alárendeltnék érezzük magunkat. Ennek a nyelvi kifejezése, hogy az állampolgár, akiknek van egy közös állama!

A polgár szó lényegesen szélesebb, mint az állampolgár. A jó polgár a jó állampolgár minden jellemzőjével rendelkezik (befizeti az adót, elmege szavazni, tájékozott a közügyekben stb.), de annál még több is. Pl. a jogi kötelezettségeken kívül egyéb kötelezettségeket is vállal helyi közösségében (falu, város(rész), plébánia, XY civil egyesület stb.), felelősséget érez mindezekért, hajlandó akár (pl. anyagi) áldozatot is hozni bizonyos általa nemesnek ítélt célok megvalósulása érdekében.

⁴ A magyar kultúrkörben nevezzük Istennek, megengedve a más vallásúak eltérő istenképét, vagy transzcendens valóságát.

Felismeri mások érzelmi megnyilvánulásait, tudja őket befogadni, esetlegesen megérteni azok hátterét, és tud ezekre reagálni. Szükség esetén, vagy megfelelő helyzetben tudjon azonosulni, vagy éppen tudja magát függetleníteni a csoportban uralkodó érzelmektől és azok megnyilvánulásaitól.

Testi jellemzők „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok?” (1Kor 6,19)

Minden lelki és szellemi fejlődés alapja a testünkkel való tudatos bánásmód! Tudatában van, hogy a teste egy eszköz arra, hogy egy életen keresztül őt kiszolgálja, és az élete célját megvalósíthassa: egész életében másokat szolgáljon, és ezért felelősséggel tartozik érte.

Tudatos testével kapcsolatban, ismeri biológiáját, fizikáját, figyeli és érti a változásokat. Elfogadja testét, együtt tud élni fejlesztetlen adottságaival, és fejleszti azokat, amelyeket fejleszteni tud. Teljes életet él testében, azaz a maga egészségét abban a keretben meg tudja élni, amely neki adatott. Karbantartja és fejleszti testét, különösen figyel a higiénia és a fittség, erőnlét területére. Testi valójában úgy él, hogy harmóniában legyen a mikro- és makrokörnyezettel (különösen a természettel) „Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan” elv mentén teszi mindezt. Érzékszerveit ápolja, tökéletesíti, és kerüli rombolásukat! Testi szükségleteit tudatosan és fegyelmezetten kezeli, önuralmával testi igényei fölé képes kerekedni. Táplálkozása tudatos, összhangban a természettel és a lehetőségeivel!

Értelmi jellemzők „Minden tettek az értelem a kezdete, és a megfontolás minden mű forrása.” (Sir 37.16)

A teljes életet elő ember tudományos, művészi vagy humán műveltség területén, kézművesség vagy szakipari képességek terén az önmaga által kiválasztott hivatás területén és mélységben képzi magát. Igyekszik így szerzett tudását a szűkebb és tágabb környezetének javára fordítani. Gondolatainak tisztaságára és gondolkodásának frissességére törekszik.

Tudásával igényes, minél (minőségi) és mennél (mennyiségi) többet igyekszik befogadni. A befogadáshoz elengedhetetlen a nyitottság, a tanulási képességek és az alkotóképesség fejlesztése. Legyen képes tudásának kialakult rendszerét felülvizsgálni, átalakítani, az új tudásanyagot megfelelő helyre tenni, és ha szükséges újrarendszerezni. Az új tudásanyag megszerzésére vágyik és tesz is érte. Többrétű, széles látókörű tudásbázisra akar szert tenni. Saját szakmájában élete végéig fejleszti magát. Szűkebb és tágabb környezetéről tud véleményt formálni, és az ehhez szükséges tudásanyaggal, tudományokban jártassággal rendelkezik. Különösen a nemzetével, a vallásával, az erkölccsal és etika, a politika és a természetes és a mesterséges környezetével kapcsolatos tudományok terén. Rendelkezik minden kellő tudással érzelmeinek helyes, az igényeket kifejező megfogalmazásához.

Társas jellemzők: „Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják mennyi Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Mt 18, 19-20

A teljes életet elő embernek van elképzelése a majdani családi életéről és készül rá, illetve a családja szeretetközösségének motorja lesz. Van legalább egy olyan kis közössége, mely a kölcsönös bizalomra épül. Megtalálja lakókörnyezetében, hogy hol van szükség az ő segítségére, képességéhez mérten társadalmi feladatot vállal.

Felelősséggel van a szűkebb és tágabb környezetéért. (Föld, nemzet, város, egyházközség, csapat, család, stb.). Képes kapcsolatainak fejlesztésére, az esetleges ellentétek kezelésére. Egyén-közösség viszonyban rendet tud rakni saját életállapotának, hivatásának megfelelően. Férfi-nő kapcsolatokat tudja kezelni, cselekvő részese, a másik nem tagjaival tud megfelelően együtt létezni, dolgozni, bánni. Társadalmi és neveléssel járó előítéleteivel szemben tudatos, ezektől függetlenül tud dönteni. Közösségének cselekvő és elkötelezett tagja, de vágy él benne más közösségek megismerésére.

Melléklet

STB füzetek 4.

Társadalmi jövőkép meghatározása

Azt a kérdést tettük fel magunknak, hogy mi az az állapot, amiért a cserkészzet küzd, mit szeretnénk előidézni a társadalom, a család és az egyes emberek életében. Kisebb csoportokban egy, olyan ideális világ képét rajzoltunk fel, ami fele a Cserkészzet a világot elmozdítani igyekszik (50-100 éves távlatban, tipikusan nem a mi életünkben). A gondolatainkat összezsírozva, hosszú munkával jutottunk erre a két kerek mondatra, melyben pár szó magyarázatát pontosítani szükséges. Egyben ez a gondolatsor adja a küldetés első, „miért tevékenykedünk?” kérdésére a választ.

A társadalmat életrevaló, elkötelezett, felelős, egészséges állampolgárok alkotják, akiknek fontos, hogy önmaguk folyamatos nevelése által az Isten (transzcendens) felé növekedjenek. A szeretet-teli közösséghez tartozás, minden valódi érték menti elkötelezettség, a tevékeny és alkotó élet, a teremtett környezet tisztelete, a magyar nemzeti kultúra ápolása és megélése korának és érettségének megfelelően az egyes emberek életében, a családban és a társadalomban egyaránt megvalósul.

Egészséges: a lelki, szellemi, és testi „jóllét” összessége, az „egész”-ség, nem csupán a mentális és anyagi korlátozottság, vagy sérültség hiánya.

Transzcendens: Hosszas vita után arra jutottunk, hogy nem szeretnénk kizárni a nem perszonalizált istenképpel rendelkező történelmi egyházakat (pl.: buddhisták).

Teremtett környezet: Szándékosan nyitabb kategória a „természet”-nél, mely általában asszociációkat csupán a magyarországi természetes élőhelyekre irányítja.

Magyar nemzeti kultúra: Mely magába foglalja egyaránt a hagyományos magyar népi kultúra elemeit, és a magyar magaskultúra elemeit egyaránt.

A magyar cserkészzet küldetése

Feladat: Fogalmazzuk meg a magyar cserkészzet küldetését néhány mondatban!

- értelmi, intellektuális, spirituális, szociális, fizikai szempontból vizsgálva az
- egyént és a társadalmat
- mit? miért? kiknek? hol? hogyan? kérdésekre válaszolva

A magyar cserkészmozgalom célja, hogy a társadalmat olyan életrevaló, elkötelezett, felelős, egészséges állampolgárok alkossák, akiknek fontos, hogy önmaguk folyamatos nevelése által a transzcendens felé növekedjenek.

Ennek eléréseért ifjúságnevelést végez önkéntesei által, illetve életmodellt nyújt.

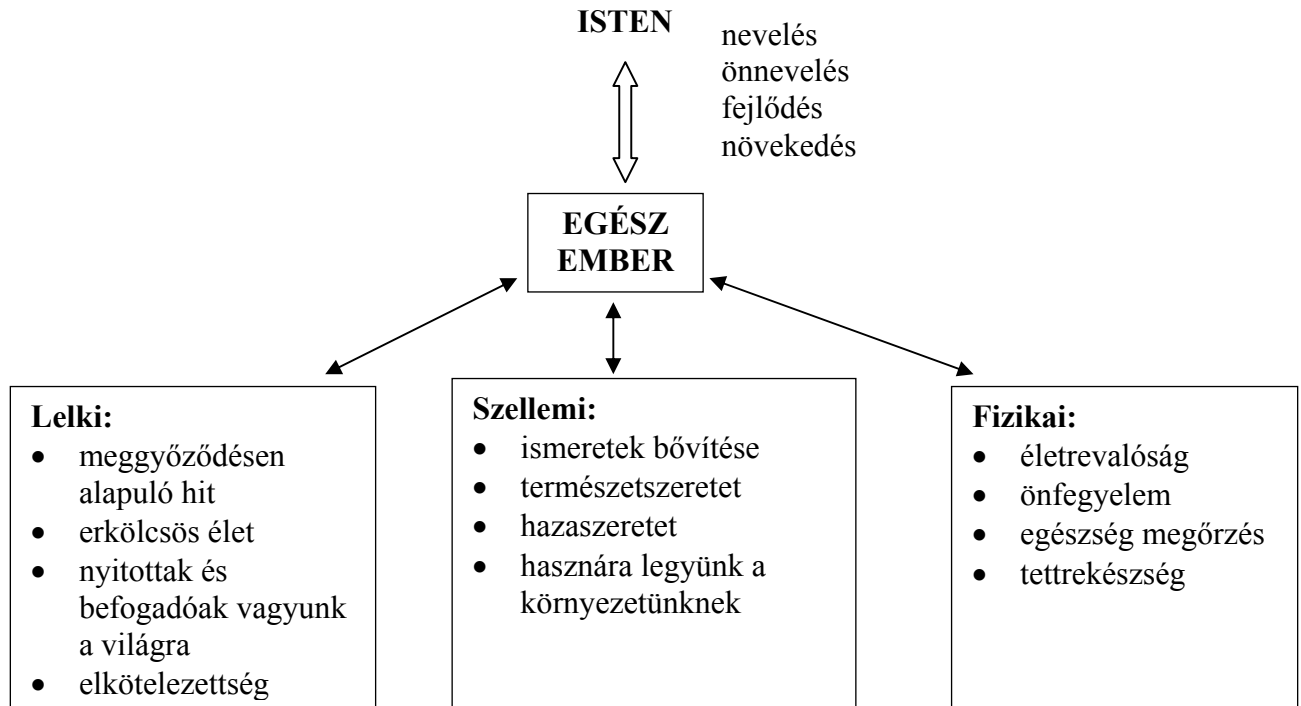
Mindezt saját nem-formális nevelési módszerével végzi, melyek az őrsi rendszer, a cserkészfogadalom és a cserkésztvörvények, a cselekedve tanulás, folyamatos ösztönző programok főként a természetben, és a magyar nemzeti kultúra ápolása.

A cserkészzet ezt Magyarország településein a helyi közösségekkel együttműködve 7 éves kortól mindenkinek nyújtja, aki nyitott elveinkre és közössége életében tevékenyen részt vállal.

Értékeink

A MAGYAR CSERKÉSZET ÉRTÉKEI

I. Az egész ember növekedése Isten felé

II. KÖZÖSSÉG

- megtartó közösség
- nemzeti
- nemzetközi
- hitelesség
- hagyománytisztelet
- segítőkészség
- tolerancia

III. MÓDSZEREINK

- fogadalom és törvények
- cselekedve tanulás
- őrsi rendszer
- folyamatos és ösztönző programok, főként a természetben
- magyar nemzeti kultúra ápolása